

RYS HISTORYCZNY KOŚCIOŁA I PARAFII W SIEMIANICACH

(opracowany przez Ks. Prałata Tadeusza Piłacińskiego)

Siemianice jako parafia wzmiankowana już w XIII w., jako miejscowość znacznie wcześniej. Pogranicze Wielkopolski i Opolszczyzny, Ziemi Wieluńskiej i Sieradzkiej. W administracji kościelnej związana z Wrocławiem i Poznaniem. Obecnie diecezja kaliska, województwo wielkopolskie, powiat kępiński, dekanat trzciniński.

Pierwszy kościół wybudowano w XIII w. Siemianicach pod wezwaniem św. Idziego. Nowy kościół, również drewniany wybudowano w r. 1553 staraniem ówczesnego właściciela Siemianic Jana Wielunia. W okresie reformacji przejęty przez innowierców, przed r. 1620 przywrócony katolikom, poświęcony przez biskupa sufragana wrocławskiego Marcina Kolsdorffa.

Piotr hr. Szembek, właściciel Siemianic, wybudował w r. 1858 nowy, murowany kościół, który nadal jest miejscem sprawowania służby Bożej. Wcześniej, bo w r. 1807 wniesiona została dzwonnica.

Dzięki trosce Szembeków, od r. 1700 właścicieli Siemianic i Rakowa, oraz staraniom Proboszczów i Parafian, kościół upiększano i wyposażono.

W czasie II wojny światowej kościół został doszczętnie obrabowany przez okupantów niemieckich. Zniszczono też celowo krzyże i figury na terenie parafii. Po wojnie stopniowo przywracano wnętrzu kościoła dawny wygląd.

Na terenie parafii, w Rakowie znajduje się kaplica wybudowana przez gen. Piotra hr. Szembeka w r. 1863. Otrzymała wezwanie Matki Bożej Częstochowskiej. Od dawna czczony jest też i ma swoją figurę i obraz św. Wojciech.

Nie można pominąć szczególnych znaków jakimi są kapliczki, figury, krzyże. Ustawiane przy drogach, domostwach i w szczerym polu. Te znaki stanowią nie tylko charakterystyczne punkty polskiego krajobrazu, ale i punkty historii Ojczyzny, tej Wielkiej i tej Małej, rodzinnej, swojskiej. Jak wspomniano zniszczone podczas II wojny światowej, przywrócone do istnienia po odzyskaniu niepodległości, stanowią świadectwo wiary i budzą, co bardzo ważne refleksje religijne: nie rzucim wiary, nie rzucim Ziemi skąd nasz ród, nie rzucim Chryste świątyń Twych. Przemawiają też do tzw. Niewierzących: nie zamykajcie serc i umysłów...

W Siemianicach znajduje się cmentarz grzebalny. Wśród parafian spoczywają dwaj kapłani: ks. Szymon Bykowski (zmarł w 1980 r. Po 36 latach duszpasterzowania w Siemianicach) i ks. Kanonik, dziekan Mieczysław Gmerek (zmarł w 1998 po 19 latach pracy duszpasterskiej w Siemianicach). <<Od 2004 r. spoczywa też na cmentarzu ks. Prałat Tadeusz Piłaciński (autor powyższego tekstu).>>

<<Groby kapłanów: ks. Prałata Tadeusza Piłacińskiego,
ks. Kanonika Mieczysława Gmerka>>

Po II wojnie proboszczami byli: ks. Radca Edward Stankiewicz, wygnaniec z ziemi lwowskiej, ks. Radca Józef Kaingba urodzony w dalekiej Mandżurii i wspomniany już ks. Mieczysław Gmerek <<oraz ks. Prałat Tadeusz Piłaciński.>>

Z parafii wywodzi się ks. Maksymilian Scherwentke, zamęczony w Dachau, oraz Siostry zakonne: Bożena Scherwentke OSU, (+1982), S. M. Krysta Szembekówna, Niepokalanka, (+1972), S. M. Magdalena Rybakówna, Nazaretanka ad m. f. annos.